

Piotr Nitecki, *Biskupi Kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 188

Sierakowski Wacław (1699 – 25 X 1780) koadiutor i biskup inflancki, biskup kamieniecki, biskup przemyski, arcybiskup metropolita lwowski. Po studiach w Rzymie i przyjęciu święceń otrzymał liczne beneficja kościelne. Kanonik krakowski, kustosz skarbcza koronnego, prepozyt jarosławski. 30 IX 1737 mianowany biskupem tytularnym Cestrus i koadiutorem biskupa inflanckiego K. Moszyńskiego, po którym objął rządy w diecezji 9 IX 1738; był też jednocześnie administratorem apostolskim diecezji kurlandzkiej. Przeniesiony 16 XI 1739 na biskupstwo kamienieckie, 25 V 1742 na biskupstwo przemyskie, a 21 VII 1760 na stolicę arcybiskupią we Lwowie. Na wszystkich stanowiskach podejmował gorliwą pracę duszpasterską, przeprowadził wizytację diecezji, dbał o karność duchowieństwa, występował przeciwko dysydentom; prowadził życie surowe i pobożne, fundator kościołów. W diecezji przemyskiej założył seminarium duchowne w Brzozowie oraz utworzył archidiakonaty: przemyski, lwowski, jarosławski i brzozowski.